

[Jørgen Estrup]

bjærgede forældres børn kan hæve kontanthjælp. Det er ikke nemt at forklare, og det er heller ikke rimeligt.

Derfor har der jo også været situationer, hvor man i stedet har sagt til unge, der kom og sagde, at de gerne ville have kontanthjælp, at man måske kunne tilbyde dem noget arbejde. Det er efter min mening en mere konstruktiv måde at gøre det på.

Men dernæst vil jeg så godt føje til, at jeg er enig med Fremskridtspartiets ordfører i den konklusion, at hvis man endelig skulle gøre noget, så var det ikke kontanthjælpen, man skulle pege på, så var det SU-systemet, der var det naturlige sted at lande. For selvfølgelig kan man sige, at hvis den pågældende er i et uddannelsesforløb, der strækker sig fra en gymnasieuddannelse og over i en længerevarende videregående uddannelse, er vedkommende også i en eller anden forstand under SU-systemet.

Men ligesom Fremskridtspartiets ordfører kan også jeg godt føje til, at dette selvfølgelig kun er et tankeeksperiment – alene af den grund, at pengene ikke findes og der ikke er nogen mulighed for at gøre noget ved det på nuværende tidspunkt. Men hvis man var landet på en SU-betragtning, ville jeg bedre have kunnet forstå, hvorfor man var landet dér.

Derfor må jeg også sige som konklusion, at vi heller ikke fra radikal side kan støtte lovforslaget.

Lysholm Christensen (KRF):

Det er et meget dyrt lovforslag, SF her har fremsat. Og jeg skal straks sige, at Kristeligt Folkeparti ikke kan støtte forslaget. Men det er ikke kun, fordi det er dyrt; vi har også nogle principielle begrundelser for det:

Hvis man skulle gennemføre dette forslag, ville man indføre et nyt princip i bistandslovens forstand. Og det synes vi ikke er rimeligt.

Der skal selvfølgelig være et meget fintmasket system i vort samfund til opfangning af dem, der er i klemme. Men at det skal være så fintmasket et system, at det også kan opfange denne gruppe, mener vi ikke er rimeligt – i hvert fald ikke i relation til bistandsloven.

Jeg mener ikke, at de unge, der er i denne mellemposition mellem to uddannelser, er sociale tilfælde. Det er ingen overraskelse for dem – det burde i hvert fald ikke være det – at

de kan komme i den situation, at der er et slip. Og derfor er dette noget, som man bør tilskynde de unge mennesker til ligesom at tage højde for.

Jeg ved godt, at det er lidt flot i vore arbejdsløshedstider at sige, at de så bare kan tage sig et job, for det er ikke dem alle sammen, der kan finde et. Men det er jo typisk i en sommerferieperiode, hvor der er en række småjob at få rundt omkring for dem, der er lidt aktive: som ferieafløser, eller hvad det nu kan være.

Så vi finder ikke, at problemet skal løses på denne måde. At det måske skal løses på den måde, som den sidste ordfører har skitseret, nemlig over SU-loven, skal jeg ikke kunne afvise, men det er ikke det, forslaget handler om.

Vi må i hvert fald afvise lovforslaget i den foreliggende form.

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Jeg kan jo ikke starte med at sige tak for tilslutningen. Til gengæld vil jeg da gerne sige tak til de ordførere, som har gjort sig den ulejlighed at fundere lidt over baggrunden for vores udspil.

Den har vi jo taget i den helt konkrete virkelighed – som det også fremgår af forslagets bemærkninger – nemlig at vi har fået en del henvendelser fra unge, som føler, at de er røget ned i et hul.

Jeg synes, det er lidt rystende, at vi må erfare, at en regering, som siger, at den ønsker uddannelse til alle, ikke vil erkende, at der er én gruppe, som vi i hvert fald har tænkt på med dette lovforslag, og det er den svage gruppe, som skal klare sig selv, og for hvem det, som nogle lidt hånligt har kaldt ferietiden, faktisk er et stort problem og for dem ikke kun er ferie, men vejen videre til den næste uddannelse. Og det er jo ikke 14 dage eller 3 uger, vi taler om; det er faktisk 2½ måned.

Jeg synes, denne gruppe har brug for hjælp. Og som det fremgår af de bemærkninger, jeg har skrevet til forslaget, så er det os egentlig fløjtende ligegyldigt, om man giver dem SU eller man giver dem en social ydelse.

Vi har jo ved at stille spørgsmål til henholdsvis socialministeren og undervisningsministeren fået afdækket, at de to ministerier i høj grad føler trang til at tørre denne gruppe unge mennesker af på hinanden, om jeg så må sige. Det synes vi er temmelig forargeligt at man